

holdene forme sig forskellige Steder. Thi det, Bestemmelsen aldeles bestemt tager Sigte paa at forhindre, er Indkaldelsen af Arbejderkolonier til bestemte Arbejder, og det skal man ikke ønske at gøre, naar det ikke er nødvendigt. Der var en Tid, da man i jydsk Landbosforeninger sværmede for at faa finestfste Arbejdere herind, (Munterhed) — ja det Ønske er fremsat, og man har ogsaa villet hente Arbejdere andetsteds fra, som vilde finde sig i overordentlig tarvelige Vilkaar. Saaledes mener jeg ikke, Dispensationsretten skulde forstaaes. Hvis jeg ikke huffer fejl — jeg har ikke haft Spørgsmaalet fremme saaledes, at jeg har været i Stand til nærmere at undersøge Forholdet — saa er den kun benyttet saaledes, at man til et Par Jærnbaneanlæg har tilstedt at anvende svenske Arbejdere. Dette sker jo i øvrigt, som bekendt i stort Omfang, og der er jo ogsaa mange Svenskere, der have Bopæl heri Landet og efterhaanden maa regnes for indenlandsk Arbejds-kraft. Det er virkelig efter mange Aars Overveielse, at denne Bestemmelse er gennemført, og jeg har, som sagt, anvendt den i en Del Aar, uden at det har givet Anledning til Ulemper og Klager af nogen som helst Betydning. Slettede man den ud, vilde jeg nære megen Frygt for, at man kom ind i Forhold, som vare lidet heldige. Jeg skal derfor meget adbare mod at gøre noget saadant, idet jeg, som sagt, erkender, at Bestemmelsen efter min Mening er billig og retfærdig, men at den maa anvendes med Skønsomhed. Fare tror jeg ikke, den frembyder. For Statsbanerne har man ganske simpelt gennemført den administrative, men jeg har ment, det var i sin Orden, at man paa dette Forslag om private Baner søgte udtrykelig Hjemmel til at gennemføre den. Jeg ser jo meget godt, at man derved tilføjer Entreprenøren nogen Ulempe, naar han fortrinsvis skal benytte indenlandsk Arbejds-kraft og skal forstyre sine Arbejdere og andre mod Ulykkestilfælde; men man har i øvrigt hidtil været enig om, at det var tilstedeligt. Man maa jo vide, at man derved fordrer det hele Arbejde noget, at det koster Bønge, men hidtil har ingen indvendt noget imod at gøre dette ved Statsarbejde, og jeg tror ogsaa, det sker, i nogle Tilfælde i alt Fald, under andre Ministerier.

Med Hensyn til Ændringsforslaget om at Jærnbanen fra Rødgersbro over Kellersup til Silkeborg skal udgaa, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, hvad for øvrigt den ærede Ordfører allerede har udtalt, at, hvad Undersøgelse angaar, mangler der intet som helst paa dette Punkt. Den er

undersøgt mange Gange, og vi kende Linien ganske nøje. Derimod kan der jo godt gøres Indvendinger mod Anlægget, og det har jeg heller ikke skjult. Jeg udtalte mig egentlig nærmest imod det ved 1ste Behandling, og ved anden Behandling nævnedes jeg, at det kunde maasse have sin Vanskelighed for en Koncessionshaver at komme til at anlægge denne Jærnbane; maasse! det er noget, jeg ikke kan bedømme. Jeg siger ikke, det er umuligt men det kan maasse volde sin Vanskelighed paa Grund af Beliggenheden mellem 2 Statsbaner. Det var derfor, jeg mente, der var al Udsigt til, at Lovgivningsmagten igen vil komme til at bestæftige sig med dette Anlæg, forinden det bliver gennemført. Det kan der være Grund til baade med Hensyn til Anlægget og Driften. Hvorledes det kan gaa i den Retning, tør jeg ikke sige noget om, men jeg har modtaget Linien paa Lovforslaget ved 2den Behandling, og jeg ønsker selvfølgelig ikke nu, at den skal udstemmes ved 3de Behandling.

N. Nielsen: Den ærede Ordfører udtalte sin Forundring over, at et Medlem af Udvalget, der behandler det store Jærnbane-forslag, nu pludselig kastede et Ændringsforslag ind her, som sket er. Jeg kan ikke indrømme, at der er nogen Grund til Forundring over det; jeg vil i alt Fald for mit Bedkommende sige det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, Tak, fordi han har gjort det, og hvis jeg tør smigre mig med, at det var mine Bemærkninger ved Sagens 2den Behandling, der have været Anledningen, saa er jeg for saa vidt tilfreds med Resultatet deraf. Den ærede Ordfører var jo saa fornem hin Dag ikke engang at ville give Anthyninger af Svar paa det, jeg fremsøgte, skønt jeg tror nok, der var Anledning til at lade falde en Ytring enten for eller imod. At det ærede Medlem af Udvalget ikke er slet saa fornem som Ordføreren, er der ingen Grund for den ærede Ordfører til at være forundret over. Jeg bringer det ærede Medlem min Tak, fordi han har stillet Forslaget. — Jeg kan fatte mig med noget større Korthed, end jeg oprindeligt havde tænkt, efter den Motivering det ærede Medlem gav af Ændringsforslaget. Jeg skal kun sige, idet jeg altsaa slutter mig til de Indvendinger, han har gjort mod, at et saadant Forslag, som Forslaget Rødgersbro—Silkeborg presses ind her uforberedt og undersøgt, som det er, at jeg kunde forstaa, det kunde komme herind i Fjor. Der kunde være 2 Grunde eller Aarsager, som lod det slippe igennem